

благоволихте да ми увѣдомите, че ще ми позволите, ако ся обѣщаѣмъ на честно слово, че нѣма да агитирамъ противу князя, нити противу Русситѣ. Азъ ся отказахъ на таквовъ условие да дойдѣ, не защото съмъ агитиралъ или искахъ да агитирамъ; но, защото Вы тогава ся намирахте въ таково врѣме, щото лесно можяхте да повѣрувате, че съ идванието си азъ може да ви побъркамъ въ домогванията и усилията ви да наредите работитѣ въ България, споредъ както Вы смѣтате за по-добръ. Да ви пречѣмъ и да ви побърквамъ работитѣ азъ не желая, напотивъ гледамъ какъ по-скоро да направите прѣдлежащитѣ опыты въ домогванията си, за да можите часъ по-скоро да дойдите до убѣждение и да ся увѣрите, че не е тозъ пѣтътъ по който ще можете да постигните онова що желаете, ако то е щастieto и благоденствието на България. Азъ все продължавамъ и до тозъ часъ да ся лѣжѣмъ съ надеждѣтъ, че ако не другъ, а то нашитѣ освободители, Русситѣ ще можѣтъ единъ день да ся убѣдятъ въ неправилностѣтъ на възгледѣтъ си и въ несправедливостѣтъ на дѣйствиата си въ България, ще познаѣтъ заблуждението въ което злонамѣренно сж въведени и ще ся повернѣтъ на единъ по-правиленъ и по-исходенъ пѣтъ. Азъ ся не стѣснявамъ да кажѣмъ, че твърдѣ много скърбѣмъ за това, дѣто тѣзи, които освободихъ отечеството ми съ крѣвѣтъ си, вдавани на внушенията на хора своекорыстны, можяхъ тѣй лесно да ся увлекѣтъ, за да ся взематъ да поддържатъ единъ редѣмъ съвсѣмъ не въ ползж на освободенихъ отъ тѣхъ странж. Но отъ когато ви съмъ писалъ прѣдпослѣдното си писмо, за което споменувамъ, до сега има, както рекохъ, повече отъ три мѣсеца и азъ прѣдполагахъ вече тѣзи неудобства за идванието ми да сж ся прѣмахнали и вы да нѣма що да ся боите отъ монѣ агитации. Наистинж, азъ обичаямъ да ся изражавамъ въобще прямо и открито въ сжжденията си по каквито и да е работы; но тѣзи мои мирны заявения, които, да положимъ, може бы да направѣмъ прѣдъ одного или другыго отъ приятелитѣ си, не сж отъ естество да беспокоѣтъ ни принца Батемберга, ни Васъ, когато Вы вече, право или не право, легално или не, успѣхте до единъ степенъ да понаредите ужъ работитѣ, споредъ както мыслите за по-добръ по планѣтъ си. Колкото за по-другы, тѣй да кажѣмъ, злокачественны агитации, мисляхъ че познанството ми съ Васъ, годиниѣтъ ми и характерѣтъ ми въобще, щѣтъ можѣтъ да отклонятъ отъ мене вся-